

תת"ע 11686/12/16 - מדינת ישראל נגד ישראלי דור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11686-12-16 מדינת ישראל נ' ישראלי דור

לפני כבוד השופט דן סעדון

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

ישראלי דור ע"י עו"ד לינוי איטח

הנאשם:

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר. הזמנה לדין נשלחה לכתובתו מבצע יהונתן 35, יבנה. ההזמנה חזרה בציון "לא נדרש". בעקבות זאת נשפט הנאשם בהיעדרו. מכאן הבקשה.

2. בבקשה נטען כי המבקש אינו מתגורר בכתובת המצוינת במרשם האוכלוסין ככתובתו ועל כן לא ידע שעליו להתייצב לדיון. בתקופה הרלוונטית חווה הנאשם משבר אישי קשה שגרם לכך שלא קיבל לידי את ההזמנה. לגופו של עניין טוען הנאשם כי הוא כופר במיוחס לו ומבקש לקבל את יומו בבית המשפט.

3. בהחלטה שניתנה הוריתי לנאשם להבהיר אם עדכן במרשם האוכלוסין את פרטי כתובתו החדשה לאחר ששינה מענו. ב"כ הנאשם הבהירה כי **"בעת הרלוונטית לזימונו הנאשם התגורר בשכירות בעיר יבנה"** וכן **"בזמנו, הנאשם לא עדכן את כתובתו מאחר ובאותה תקופה נאלץ לעבור בין מספר דירות בשכירות"**.

4. התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה, הנאשם מאשר (בהבהרה) כי לא עדכן את כתובתו ולא עשה מאמץ לעשות כן ועל כן אין הצדקה לביטול פסק הדין.

דין והכרעה

דין הבקשה להידחות, כמפורט להלן.

5. שני טעמים עשויים להצדיק ביטולו של פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון. הטעם הראשון הוא מתן

הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם. הטעם השני הוא הוכחת חשש כי הותרת פסק הדין נגד הנאשם על כנו תגרום לנאשם עיוות דין. הנאשם במקרה זה לא עומד בהוכחת מי מהתנאים.

ברע"פ 3202/16 **בן נחום נ' מדינת ישראל** (18.5.16) קובע בית המשפט העליון: "עינינו הרואות, כי חזקת המסירה, הקבועה בסעיף 44א לתקסד"פ, חלה הן על עבירות קנס, והן על "עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש". בהתאם לכך, חלה חזקת המסירה גם על העבירה שיוחסה למבקש, קרי, עבירה של נהיגה מעל המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54א (א) לתקנות התעבורה". יודגש כי קביעה זו נסבה על עבירת תעבורה שעל פי סיווגה בשעתו הייתה מסוג "הזמנה לדין" ולא מסוג "ברירת משפט". לאור זאת, ניתן לקבוע כי קיימת תחולה לחזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי גם בענייננו. תקנה 44א קובעת **"רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל"**.

אין חולק כי ההזמנה לדין נשלחה למענו של הנאשם כפי שהוא רשום במרשם האוכלוסין. אין חולק כי הנאשם לא קיבל לידיו את ההזמנה שכן זו חזרה לשולח בציון "לא נדרש". ואולם, לצורך החרגה מתחולתה של "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי אין די להראות כי הנמען לא קיבל את ההזמנה אלא על הנמען להראות גם כי אי קבלת ההזמנה נבעה מסיבות שאינן תלויות בו. בנטל זה לא עמד הנאשם. מדבריו עולה כי לא עדכן את כתובתו במרשם האוכלוסין מאחר ונאלץ לעבור בין מספר דירות בשכירות. סיבה זו לאי עדכון כתובת מגוריו היא וודאי סיבה התלויה בנאשם. מכיוון שכך לא ניתן לקבוע כי הנאשם עמד בנטל להראות כי אין תחולה לחזקת המסירה בענייננו. לפיכך, מסקנתי היא כי לא נפל פגם בהמצאת ההזמנה לדין לנאשם ולפיכך הנאשם לא מסר כל הסבר מוצדק לאי התייצבותו לדין.

6. טעם אחר המצדיק ביטול פסק הדין נוגע להוכחת חשש לגרימת עיוות דין לנאשם אם יישאר פסק הדין בעינו. על מנת לעמוד בנטל זה הנאשם אינו יכול לטעון באופן סתמי כי הוא כופר בביצוע העבירה אלא עליו לפרט את טעמיה של כפירה זו. כך נקבע כי **"משנמנע המבקש מלפרט את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט"**. (רע"פ 3518/15 **מלקמו נ' מדינת ישראל** (8.6.15)). בענייננו, כפר הנאשם במיוחס לו באופן כללי וסתמי מבלי לפרט את הנימוקים התומכים בעמדתו כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו. לפיכך לא ניתן לקבוע כי הנאשם הניח בבקשה תשתית לקבוע כי אי ביטול פסק הדין יגרום לו עיוות דין.

7. משלא הוצג לי הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם לדין ולא שוכנעתי כי הותרת פסק הדין על כנו יגרום לנאשם עיוות דין אין מנוס מן המסקנה כי דין הבקשה להידחות וכך אני מורה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.

עמוד 2

